Ч. 250. Второк 21 (8) падолиста 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На вечірнім засіданю сойму дня 15 с. м. вела ся насамперед дискусия над звітом комісиї банкової в справі зміни статута банку краєвого і прискореня будови публичних будинків. Комисия вносила зміну деяких параґрафів статута, котрі розширили би для банку можність уділяти довголїтних позичок амортизацийних в облїґах комунальних також фондови краєвому і підприємцям будівель та инших робіт публичних. Дальше вносила комісия, щоби сойм поручив Видїлови краєвому допильнувати скоршого як доси поступу в будові будинків, потрібних на поміщенє урядів і публичних заведень в нашім краю, ділаючи в порозуміню з банком краєвим, та щоби приготовив на найблизшу сесию внесеня в справі улекшеня будови потрібного числа шкіл.

В дискусиї над сим звітом промавляв перший пос. др. Олесницкий і домагав ся, щоби банк уділяв довголїтних позичок амортизацийних в облїґах комунальних також на будову церквий і костелів та будинків парафіяльних. В тім дусї поставив він також і відповідну резолюцию. — Член Видїлу краєвого доктор Верещиньский заявив, що се зі взглядів правних єсть неможливе. — Пос. о. Пастор підпер резолюцию д-ра Олесницкого. Остаточно ухвалено внесеня комісиї, а відкинено резолюцию д-ра Олесницкого

В залагодженю внесеня комісиї податкової в справі просьби міста Львова о надане права побирати оплати громадскі від спадщин в користь місцевого фонду убогих ухвалив сойм резолюцию, взиваючу правительство, щоби прискорило виданє закона державного що до оплат від спадщин в тім напрямі, щоби більші міста, особливо же Львів, могли користати з того закона. — Опісля полагоджуючи внесенє посла Фрухтманна, ухвалив сойм завізвати правительство, щоби як найскорше зарадило бракови судейских сил при найвисшім Трибуналї касацийнім у Відни через системізованє і обсаду достаточного числа радників двору при найвисшім Трибуналї і перестало покликувати радників висших судів у Львові і Кракові.

Відтак ухвалив сойм без дискусиї закон о обовязку властителів домів в Тернополи будувати канали домові, сполучати їх з каналами міскими і о правах громади міста Тернополя побирати такси за то сполученє

Внесенє пос. Гурика в справі відповідного поміщеня уряду книг ґрунтових при судї в Станиславові передав сойм на внесенє комісиї адміністрацийної Видїлови краєвому до розслїдженя і предложеня звіту на найблизшій сесиї. По сїм ухвалив сойм завізвати правительство, щоби прискорило введенє необхідних улїпшень в Криниции.

В залагодженю внесеня пос. о. Шпондра ухвалив сойм завізвати Видїл краєвий, щоби предложив на найблизшій сесиї внесеня: 1) о розширеню круга діланя бюра мелїорацийного на проєктованє і виконанє водопроводів і каналїзациї в громадах сільских; — 2) о вибразованю і установленю в бюрі мелїорацийнім окремих сил фахових до проєктованя і виконаня каналїзациї і водопроводів. Наконець приняв сойм до відомости звіт Видїлу краєвого о бюрах посередництва праці.

На засіданю сойму з дня 16 с. м. перед полуднем мотивував пос. др. Олесницкий своє внесенє в справі завізваня правительства, щоби зарядило у варстатах зелїзниць державних всхідної Галичини сьвяткованє сьвят руского обряду. Передано комісиї зелїзничій. — По сїм приняв сойм до відомости звіт о лїсовій школї у Львові і розпочала ся широка дискусия над внесенєм комісиї адміністрацийної в справі покриваня домів материялом безпечним від огню. Комісия предкладала: 1) Установленє на ту цїль краєвого фонду позичкового для репрезентаций повітових; — 2) фонд той має виносити 1,500.000 К; — 3)

---

10)

В американьских містах промислових.

Після Е. Гессе-Вартеґґа — зладив К. Вербин.

(Дальше).

Множество густлєрів збігло ся над Горішне озеро, щоби там спекулювати ґрунтами і до кількох лїт стати богачами. Они закупили були всю землю довкола кінця озера там, де впадає ріка Ст. Люїс. На лївім березї зробило ся „місто" Дюлют з дерев'яних буд а на правім боцї стояло кілька нужденних домів, котрі після озера названо „Горішне місто" (Superior City). В обох містах основували ся були товариства, котрі поставили собі за задачу подїлити землю на чотирокутники, положені межи улицями, а кождий такий чотирокутник роздїлено на „льоти" або ґрунти під будову. Отже тоті льоти або радше лиш акциї, що представляли їх вартість, виставлено на продаж цїлому сьвітови. В той спосіб розпарцельовано двайцять квадратових миль в кождім містї а на плянах визначено, де буде стояти ратуш, де публичні парки, університет і церкви та школи. Ґрунти на рогах улиць були дорожші, місця в серединї дешевші, а поправдї в обох містах, як вже сказано, було лиш кілька буд.

Інтерес був би був несогіршмй. Я би був собі може й купив тоті акциї від мого приятеля Ґедекера, коби лиш можна було напевно знати, де стане дворець зелїзниць і єї варстати. То звабило людий та купцїв і робило се місто. Але чи то буде Дюлют, чи може Горішне місто? Вибір припав на Дюлют. Акциї Горішного міста упали дуже, але й акциї Дюлюта не дуже пішли в гору.

Коли я в 1883 р. приїхав до Дюлюта, стояло вже мале місточко при сподї стрімкої скалистої вижини, що піднимала ся на 150 метрів в гору. Доми стояли розкинені коло одного огвору в тій скалистій стїнцї, межи нею а берегом озера. Я тїшив ся тодї, що не купив тих льотів міских, бо там на тім вузонькім краєчку землї чей не могло зробити ся велике місто. Я був, бачите, слїпий, так як і девятьдесять і девять процент всїх Европейців, що прийшли до Америки. Один процент розбогатїв. На жаль мене в нім не було.

Із Сент Паль хотїв я перед кількома недїлями поїхати до тих великих покладів руди в північній Міннесотї, звідки фабрики зелїза і сталї в Чікаґо і Пітсбурзї та взагалї всюди в північній части Сполучених Держав беруть свій сирий материял. То найбільші поклади руди на цїлім сьвітї, бо на такім куснику землї, що займає 70 анґлїйских квадратових миль, лежить 500 мілїонів тон зелїзної руди, а треба знати, що від того часу, коли тоті копальні у вісїмдесяти роках отворено, вибрано вже 250 мілїонів. Дорога з тих копалень, чи з Ст. Паль або з Чікаґо або й звідки небудь в Сполучених Державах іде через Дюлют. Я нерозумний повинен був то знати вже в 1883 р. Дюлют мусїло стати найважнїйшим місцем вивозовим для зелїзної руди, а може й само повинно би було статись осередком великого промислу зелїзного. Але тодї цїлий край, через котрий я переїхав зелїзницею, так був пустий і опущений, було там так мало осель і такі нуждені, що всякі фантастичні мрії будучности щезали від сумної теперішности.

В моїй найновійшій подорожи мав я до вибору три зелїзницї із Ст. Паль до Дюлют. То вже само може бути доказом незвичайного розвою обох міст і краю поза ними. Я положив ся спати у спальнім ваґонї великої північної зелїзницї і на другий день рано станув в Дюлют. Величезний дворець а довкола него великі, многоповерхові доми, величаві готелї; на улицях такий великий рух як в Ст. Паль. А може то мій поїзд стоїть в Ст. Паль і я все ще там? Тото величезне місто то чей не Дюлют.

— Yes, Ser, tha's Duluth [1]) — відповів менї інспектор копальні Массабе, котрий ждав на мене на дворци і повів по містї. Електричні поїзди свищуть улицями довгими на милї і сподом попід побережні скали, котрі так стрімко піднимають ся, що леди можна по них вилїзти. А мимо того в тих скалах вирубані тераси і стоять на них доми побіч себе або її одні над другими. Дахи долїшних стоять під порогами горішних а приступ можливий лиш по стрімких деревляних сходах або драбинах, але до міста сходило ся таке множество людий, що навіть і сї скали використано під будівлю. Ох мої уділи дюлютскі! Кілько би они нинї були варті!

Впрочім в сих до скал причіплених деревляних бараках проживають лиш самі робітни-

---

[1]) Єс сер, дат'с Дюлют — так пане, то Дюлют.

з того фонду будуть уділяти ся безпроцентові позички на 10 літ: а) на позички, заручені громадами для убогих жителів по селах і малих місточках; — б) на основуванє складів глиняних і цементових дахівок; в) на виріб дахівок цементових. — Пос. др. Король висказав сумнів, чи предкладані зміни закона будівельного принесуть яку користь, бо було вже богато законів будівельних, маючих охоронити від огню, а не помогли нічого. Тай будинки, криті дахівкою, можуть згоріти, як то було в Золочеві і Новім Санчи. Примус той викличе на селі велике огірченє, бо селянин не має на то фондів. Наконець заявив бесідник іменем своєї партиї, що противить ся зміні §. 20 закона будівельного з 1899 р. — Против примусового покриваня дахів материялом безпечним від огню заявили ся також пп. Станїньский, Бойко і Цїньский. На вечірнім засїданю вела ся відтак над сею справою специяльна дискусия і остаточно ухвалено проєктовані закони лиш з малими змінами і внесеня комісиї адмінїстрацийної.

Комісия шкільна радила над внесенєм п. дра Олесницкого в справі зміни закона о мові викладовій в школах середних і о закладаню нових шкіл середних з рускою мовою викладовою і заявила ся против зміни закона і против основуваня нових руских шкіл середних.

Вісти полїтичні.

Положенє на Угорщинї. — Події в Росиї. — Вибір норвеґского короля. — З балканьского півострова.

В суботу утворила ся на Угорщинї нова партия полїтична під назвою угорскої партиї конституцийної, котра опирає ся на основі угоди з 1867 р. Нова партия складає ся з двох ґруп, т. зв. старих і нових десидентів, значить ся послів, котрі виступили з давної лїберальної партиї. Одна з тих ґруп, старші десиденти, стоїть під проводом ґр. Андрашого, а друга, нові десиденти під проводом пос. Надя. Ся послїдна ґрупа відбула в суботу своє послїдне засїданє, на котрім ухвалено однодушну заяву, котра постановляє злучити ся з ґрупою ґрафа Андрашого. Нова партия в нічім не зміняє ситуациї, бо як показало ся, анї т. зв. народна партия (клерикальна), анї партия лїберальна не будуть нової партиї підпирати і она буде мусїла держати ся коалїциї.

Угорске правительство забирає ся енерґічно до опорних урядників комітатових. Як з Будапешту доносять, явила ся в суботу перед полуднем в комітатовім будинку у засуспендованого старшого нотаря комісия, вислана мінїстерством справ внутрішних, щоби зробити ревізию в діловодстві і господарці грошевій. Єсть то виконанє одної з тих постанов, які правительство ухвалило против опорних комітатів.

Здає ся, як коли-б в Росиї приходило поволи до успокоєня. Розважнїйші інтелїґентні круги орґанїзують комітети, котрі мають заняти ся удержуванєм спокою і порядку. В Києві утворила ся конституцийна партия, котра з такими самими партиями в инших сторонах полудневo-західної Росиї має старати ся о переведенє реформ на основі конституцийного манїфесту царя.

Для заведеня воєнного стану в Царстві польскім суть характеристичні дві послїдні заяви, для зрозуміня котрих треба знати, що Поляки вину застановленє конституциї в Царстві польскім звалювали на намову прускогo правительства. Отже нїмецкий ґенеральний консуль у Варшаві оголосив у варшавскім Słow-i слїдуючу заяву:

„Подавані в ріжних часописях вісти, що Нїмцї мають вступити до Польщі, що ведуть ся дипльоматичні переговори в справі занятя деяких частий російскої держави, і що правительство нїмецке старало ся впливати на становище ґр. Віттого супротив бажань проживаючих в російскій державі Поляків, суть сьміло видумкою без всякої основи. Від многих лїт не було межи нїмецким а російским правительством виміни гадок що до справи польскої“.

Тепер же наспіла слїдуюча телеґрама з Петербурга: „Правітєльств. Вєстнік“ заперечує в статиї чутку, мовби то зарядженя в Царстві польскім були спонукані сусїдними державами і мов би означали покиненє засад манїфесту з 30 жовтня та мовби наконець були видані в цїли доведеня до роздору межи Росиянами а Поляками. Всї тоті чутки суть безосновні. Статия оправдує виданє тих зарядженъ, вказуючи на то, що трудно з'орієнтувати ся в сепаратистичних стремленях в Польщі в змаганях до польскої автономії, котрі мають на цїли довести до повного адмінїстрацийного і законодатного роздїлу Польщі від держави. Того рода жаданя, котрі без сумніву виявлено зі сторони скрайних партий, прямують до відбудованя Царства польского і повного усуненя російских законів з Польщі. Судьба Поляків не може рішати ся, заким уконституує ся дума. Що до управильненя справи польскої мусить бути вислухане мнїнє народу російского. Удержанє воєнного стану зовсім не було спонукане бажанєм відобрати Полякам признані їм права, лиш виключно конечностию недопущеня подій, котрі зі становища висших інтересів держави не можна стерпіти. Воєнний стан буде знов знесений, скоро лиш настане спокій.

Норвеґія має вже короля, Гакона VII. На засїданю стортінґу відчитав президент слїдуючу відповідь кн. Кароля даньского: За призволенєм мого вітця приймаю вибір на короля Норвеґії, прибираю імя Гакона VII. а синови надаю імя Олафа. Жена моя і я молимо Господа Бога о благословениє для норвеґского народу, котрого славі і могучости хочемо присьвятити наше житє“. — Потім вніс президент оклик в честь короля і на тім засїданє закінчено. Нинї має явити ся в Копенгазї депутация, котра вибраного короля має забрати з собою до Норвеґії.

Приготовленя до демонстрациї фльот против Туреччини вже скінчили ся. В суботу забрано комендантску фляґу з корабля „Теґеттгоф“ в Полї і вивішено єї при гуку 17 вистрілів арматних на комендантскім корабли „Санкт Ґеорґ“. Всї кораблї воєнні мають, як вже звістно, з'їхати ся в порті Пірею. Після найновійших диспозиций корабель „Сіґетвар“ має поплисти до Пірея просто через канал Суеский. Порта все ще не дала доси нїякої відповіди на ноту амбасадорів, але в міродайних дипльоматичних кругах все ще сподївають ся, що султан в послїднїй хвили покажесь податливим.

Новинки.

Львів, дня 20 падолиста 1905.

— Ц. к. краєва Рада шкільна іменувала управителями 2-клясових шкіл: Йос. Стефаньского в Грімнї і Саву Мельника в Дулибах; учителями (-льками) 2-кл. шкіл: Ом. Макогоньску в Тучнім і Марию Андрейовску в Васильківцях; учителями (-льками) 1-кл. шкіл: Веням. Мотовского в Баби-

---

ки, що працюють в безчисленних доках рудових і вуглевих, в збіжевих шпихлїрах, складах дерева, фабриках, гутах та ливарнях, які настали в Дюлют за послїдних пятнайцять лїт. Ті „густлери“, котрим пощастило ся і котрі в згаданім часї стали маючими людьми, коли вже не мілїонерами, мешкають на скалистій вижинї, де єсть прекрасна променада, Терас Бульвар, що тягне ся 12 кільометрів далеко, а з котрих видко в споді безконечну плоцу озера з пристанию, де великий рух. Щоби сюди дістати ся на гору, скористали ми з линвової зелїзницї, котра витягає не лиш людий, але й товари, вози з набором, повози і т. д. Вози заїзджають просто з улиці до ваґонів сеї зелїзницї а она їх тягне в них на гору. Дальше на північ, в ярі на вижинї, лежить торговельне місто а довкола него, головно над берегом озера, видко величезні шпихлїрі бовдури великих фабрик, цїлий ліс маштів, в пристани, котра обертає що року многими мілїонами тон всїляких товарів.

Але бо то й пристань! Над всїма озерами нема другої такої. Впоперек західного кінця Горішного озера розложили ся як коло північного так і полудневого озера дві скалисті запори, мов би то їх тут умисно поклала людска рука, щоби забезпечити пристань від страшних весняних і осїнних вихрів, які викликують зрадливі бурі на сім мори солодкої води. В сих скалах, нїби природних фильоломах, попробивано переїзди, а кораблї з Чікаґо, Детрайт, Мільвок, Клевленда і з Буффальо, віддаленого майже на 2000 кільометрів, заїздять безпосередно до величезних доків, побудованих тут товариствами для зелїзних робіт і добуваня руди.

Впоперек через західний конець озера або радше через устє ріки Ст. Люїс до озера тягне ся міст, а дальше в горі ще другий з Дюлют до другого берега, а на рівнинї, що там розтягає ся і де давнїйшими роками були багна, побачив я тепер друге велике місто, також зі шпихлїрами і величезними доками та з бовдурами, з котрих піднимають ся чорні хмари диму. Що то? Чи якийсь привид? Чи Дюлют поза границею держави на Вісконзеньскім березї.

То Суперіор — пояснив менї мій провідник. Отже з Суперіор зробило ся також місто? Та й не одно, а три: Суперіор, західне Суперіор і полудневе Суперіор! Хто знає, чи за яку десятку лїт місто се не стане більше як Дюлют. Оно вже й прилагодило ся на мілїонове місто, лиш очевидно поки що брак мілїонів. Сто квадратових кільометрів роздїлено на улиці, бульвари, площі і парки, а хто хоче там осїсти або побудувати фабрику, тому дають як найкористнїйші услівя, бо одна справа двигає другу. Місце під будову серед пустару не богато варте. Коли ж по обох боках стоять доми, то цїна стає в трое і четверо більша. Длятого можна перші два місця під будову дешево пустити. В Америцї називають то „лїберальною міскою полїтикою“.

В той спосіб забезпечило собі Суперіор н. пр. великі шпихлїрі збіжеві з торговлею кількох мілїонів бушлїв, бо Міннесота то найбогатша в збіже держава в Америцї і дає найбільші жнива; Суперіор одержало доки вуглеві, що можуть змістити в собі два мілїони тон; славні пароходи, прозвані „хребтами китів“ (Whabe back), що плавають по озерах, будують в Суперіор; в тартаках виробляють богато мілїонів стіп будівельного дерева, а вінцем всего то величезні рудові доки, котрі тут побудувала велика північна зелїзниця.

Щоби то все побачити, поїхав я до Суперіор. Електрична зелїзниця перебігає з Дюлют дорогою межи скалами а берегом озера двайцять кільометрів за чверть години.

(Дальше буде).

цях, Ів. Соневицку в Жукові, Мик. Гмитрасевича в Вульці, Петра Кузьму в Бруховичах, Стан. Заблоцку в Бібрці, Павла Зобнева в Долині і Марию Бучацку в Жабокруках.

— **З нотарияльних кругів.** Подані нами в суботнішнім числї часописи за телеґрамою кореспонденцийного бюра вісти о перенесеню нотарів повинні звучати: Нотар Теофіль Витославский (а не Лютославский) перенесений з Борщева до Львова, а нотар Ів. Постемпский з Жовкви до Борщева, (а не Золочева).

— **Образ даром.** З Vydavatelstv-a „Rozhledu v umeni vytvarnêm a cirkevnim" одержуємо з просьбою о поміщенє отсю оповістку: Напрестольний образ для рускої церкви бажає даром намалювати в 1906 роцї один звістний і добрий маляр. Близші вісти в Revue in der christlichen Kunst, Prag, Weinberge Nr. 177 (Böhmen).

—**Набуванє соли для промислових цїлий.** Для улекшеня і прискореня полагодженя подань в справі набуваня соли до промислових цїлий, мінїстерство скарбу зарядило, що не лише оно, але і краєві та окружні власти скарбові та скарбові інспекторати мають право позволити на побір соли 1 і 2 рода на промислові цїли (до виробу мила, до гарбованя шкір, фабрикациї скла, гартованя зелїза і сталї, до виробу мороженого і т. д.)

— **Дрібні вісти.** Польске віче родичів в справі шкільцїй відбуло ся в суботу по полудни в львівскій сали ратушевій. По вічу устроїла гімназияльна молодїж манїфестацию перед памятником Мицкевича. — Стипендию ім. пісаря Франц Йосифа в квоті 2000 К одержав на представленє львівскої політехніки бувший єї слухач др. Вігельайзен для дальшого образованя за границею. — В Розджаловичах коло Рудок помер сими днями Фердинанд Залеский, б. посесор, в 68-ім роцї житя. — В Будапештї, в тамошнім домі убогих, померла сими днями Йосифа Боршош в 117-ім роцї житя. Мала она бути найстаршою женщиною на Угорщинї. — В Парижи помер Жорж Шарпантіє, книгар, що даючи гропі на видаванє творів французских писателїв як Додета, Фльоберта, Гонкурта, Золї і ин. доробив ся мілїонового маєтку, але при тім визначав ся великою добродійностию. Числив 59 лїт. — На зелїзничій стациї в Вадовицях наїхав поїзд на полишений без надзору селяньский віз. Кінь потерпів тяжкі покалїченя, а віз розлетїв ся на кусники. — Вінчанє професора дра Осипа Маковея з п-ою Ольгою Кордубівною відбуло ся дня 14-го с. м. в Бережанах.

— **Кіньске мясо** продавано в суботу перший раз від години 5-ої по полудни. Під ятками при ул. Гродзицких зібрали ся з тої причини такі величезні товпи публики, що треба було аж візвати полїцию, щоби удержувала лад. На той натовп зложило ся кілька причин: одно дешевість мяса, друге новина, а остаточно і те, що в суботу робучий нарід одержавши плату за цїлотиждневу працю, спішив до яток, аби заосмотрити ся в мясо на недїлю. Насамперед кинули ся всї на вудженину і розкупили в одній хвили, так що в годину по отвореню яток не можна було дістати нї кусника ковбаси, ковбасок і т. д. Вскорі розкуплено також і цїлий запас сирого мяса. Як можна надїяти ся з першого дня, ятки з кіньским мясом причинять ся найбільше до зниженя цїн дорогого мяса у Львові.

— **Убийство.** Із Станиславова доносять; Сими днями лучила ся кровава пригода в селї Вовчківцї. Селянин, Войтїх Грохольский, посваривши ся з своїм сусїдом, Мартином Обачем о вербу, ударив єго так сильно колом в голову, що на місци положив єго трупом.

— **Нещастна пригода з оружием.** З Яворова доносять: В лїсї громади Скло застрілив ся онегди в наслїдок неосторожности з оружием громадский побережник Андрій Палюх.

— **Утїкачі з Росиї.** Переповненє поїздів, що переходять від Підволочиск і Бродів через Львів і Краків дальше на захід до Німеччини, не перестає. Каждий поїзд везе сотки християн і жидів, котрі утїкають перед страшними подїями в Київі, Одесї, Кишиневі і инших містах полудневої Росиї. Натовп утїкаючих на границп такий великий, що треба було для них потворити окремі поїзди.

— **Пожар в Бориславі.** В пятницю о год. 6-ій вечером вибух пожар при ул. Паньскій в Бориславі, в закопі товариства анґлїйского ч. 23. Огонь перекинув ся на сусїдний закоп Зінґа, а при сильнім вітрі обняв дальше закопи галицкого товариства карпатского ч. 2 і 6, котрі погоріли. Огонь тревав аж до суботи, коло полудня удало ся єго спинити.

— **Будова соймового будинку в Чернівцях.** Скарбова комисия буковиньского сойму на засїданю з дня 11 с. м. ухвалила предложити соймови внесенє о вибудованє нового соймового будинку в Чернівцях на т. зв. войскових ґрунтах при ул. Єлисавети. Будинок буде мати три фронти до улиць: Роткірха, Сенковича і Унїверситетскої; саля соймових нарад і кульоари будуть від подвіря, так що головний будинок буде служити лише на поміщенє бюр краєвого Видїлу. Новий будинок буде містити 154 комнат, а кошти будови обчислені на мілїон корон.

— **Для тих, що женять ся.** У Львові повстало нове товариство під назвою „Аврора", що має на цїли давати материяльну поміч тим своїм членам, що женять ся. Статути того товариства затвердило вже ц. к. Намістництво, а уложені они на взорець статутів посагових кас в Королївстві польскім, що розвивають ся добре і дають своїм членам велику користь.

— **Здичілий тесля.** При будові дому „Днїстра" у Львові працював в суботу зарібник Дмитро Деревляний і носив на другий поверх зелїзні траверси. Позаяк то дуже тяжка праця, обернув ся він з просьбою до дозорця тої будови, теслї Йосифа Міллера, аби визначив єму лекшу роботу. Міллер у відповіди на то зганьбив єго і сказав, щоби собі ішов від роботи, коли єму за тяжка. Уражений тим Деревляний відповів, що лише будівничий має право видалити єго з роботи; розпочала ся суперечка, в котрій з обох сторін упали обиджаючі слова, аж вкінци розлючений Міллер прискочив до Деревляного і так єго ударив кулаком в груди, що той, утративши рівновагу, упав з руштованя першого поверха на долину і ударивши головою о зелїзний двигар, дуже тяжко зранив ся. Візванє поготівлє ратункової стациї перевезло раненого до шпиталя, а Міллер, боючи ся, аби єго обурені робітники не побили, утїк.

Телеґрами.

Поля 20 падолиста. Вчера рано виплили на широке море австро-угорскі кораблї, котрі возьмуть участь в демонстрациї против Туреччини.

Петербург 20 падолиста. Командант корпуса бар. Зальц іменований тимчасовим ґен.-ґубернатором Фінляндиї.

Москва 20 падолиста. Вчера по полудни зібрав ся конґрес репрезентантів земств і міст. Презідентом вибраний Петрункевич, віцепрезидентами Шипін і Павелїєв. Прибули репрезентанти з 26 ґуберний і 39 міст. З Польщі прибуло 23 делеґатів. Головін заявив, що манїфест з 30 жовтня не сповняє всїх бажань, але треба поборювати анархію.

Тифліс 20 падолиста. В наслїдок інтервенциї начальника міста запевнено безкарність тим воякам, що в послїдних часах дезертирували зі взглядів полїтичних, під услівєм, коли від часу дизерциї не допустили ся нїякого злочину і коли до 14 сїчня 1906 самі зголосять ся.

Наґасакі 20 падолиста. Пятьсот росийских плїнників, котрі на двох росийских кораблях перевозових мали підплисти до Владивостока, підозрівають о змову. Офіцири внаслїдок того боять ся бунту і просили японьске правительство о присланє японьского войска. На однім з тих кораблїв, званім „Воронеж", пливе адмірал Рожественский і сто японьских вояків полїцийних під командою офіцира полїциї а крім того супровожають сей корабель ще чотири японьскі торпедовцї.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6 43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР”

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на 4% і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жадане **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за ескόнтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Днїстер“ своїм членам на **6%**; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 лїт; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) **5%**; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до **„Днїстра“.**

ЧЛЕНАМИ можуть бути тільки **члени обезпечені в „Днїстрі“.**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цїли. — Дотепер уділив „Днїстер“ на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер“ з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	**1,783.673 К**	**Позички уділені** .	**1,616.402 К**
Уділи членьскі . .	**139.117 К**	**Цїнні папери** . .	**123.627 К**
Фонди резервові .	**26.576 К**	**Льокациї** . . .	**169.456 К**
		На рахунку біж. .	**81.968 К**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І Недопада. — (Телефона ч. 527).